

Księga Jeremiasza

Rozdział 31

1. Tak mówi WIEKUISTY: Lud ocalonych od miecza znalazł upodobanie na pustyni, kiedy Israel siedł do swojego wypoczynku! 2. Od dawna ukazywał mi się WIEKUISTY, mówiąc: Ponieważ umiłowalem cię wieczną miłością, dlatego zachowałem ci długotrwałą łaskę. 3. Jeszcze cię odbuduję; będziesz odbudowaną, dziewico israelska! Jeszcze będziesz się posuwać ze swymi bębenkami i puścisz się w płasy rozochoconych! 4. Jeszcze będziesz sadziła winnice na górach Szomronu; zasadzą je sadownicy i będą z nich spożywać. 5. Tak, nastanie dzień, gdy stróże zawołają na górach Efraima: Naprzód, wejdźmy na Cyon, do WIEKUISTEGO, naszego Boga! 6. Bo tak mówi WIEKUISTY: Uderzcie w radość nad Jakóbem i wykrzykujcie na czele plemion; zwiastujcie, wysławiajcie i głoscie: WIEKUISTY wspomógł Swój lud, szczątek Israela! 7. Oto przyprowadzę ich z kraju Północy oraz zgromadzę ich z krańców ziemi. Między nimi niewidomi i chromi, brzemiennie i rodzące; powrócą tu wielką gromadą! 8. Przyjdą z płaczem, będę ich prowadził przy błagalnych prośbach; po prostej drodze poprowadzę ich do strumieni wód, aby się na niej nie potknęli; bo stałem się Ojcem dla Israela, a Efraim jest Moim pierworodnym! 9. Narody! Słuchajcie słowa WIEKUISTEGO i zwiastujcie je po dalekich wyspach; powiedzcie: Ten, który rozproszył Israela, znowu go zgromadza i strzeże, jak pasterz swojej trzody! 10. Gdyż WIEKUISTY wyzwolił Jakóba; wyswobodził go z mocy tego, który był silniejszym od niego. 11. Tak przyjdą i będą się weselić na wyżynie cyońskiej; podążą do dobra WIEKUISTEGO, do zboża, do moszczu, do oliwy oraz do młodych trzód i stad; a ich dusza będzie niczym zroszony ogród, nie będą więcej mdleć. 12. Wtedy dziewica ucieszy się w korowodzie, razem młodzieńcy i starcy; bo ich żalobę zamienię w wesele, po ich znękaniu pocieszę ich i uraduję. 13. Napoję duszę kapłanów tłustością, a Mój lud nasyci się Moim dobrem mówi WIEKUISTY. 14. Tak mówi WIEKUISTY: Głos w Ramathsie rozlega, łkanie i gorzki płacz! Rachel płacze nad swymi dziećmi; nie daje się utulić po swych dzieciach, bo nie ma już żadnego! 15. Tak mówi WIEKUISTY: Powstrzymaj twój głos od płaczu, a twoje oczy od łez; bo za twój trud jest nagroda mówi WIEKUISTY, więc wrócą z ziemi wroga! 16. Tak, nadzieja jest w twej przyszłości mówi WIEKUISTY, dzieci wrócą do swojego dziedzictwa! 17. Słyszałem utyskującego nad sobą Efraima: Skarciłeś mnie; zostałem skarcony jak niesforny cielec; pozwól mi wrócić, a się nawrócę, bo Ty jesteś WIEKUISTY, mój Bóg! 18. Po swoim odwróceniu się żalowałem, a po moim opamiętaniu się uderzyłem się w biodro; wstydzę się i rumienię, bo dźwigam hańbę mej młodości. 19. Czy Efraim jest Mi najdroższym synem, albo najrozkoszniejszym dziecięciem? Bo ile razy go gromię, muszę o nim znowu wspominać; zaiste, ku niemu wyrywa się Moje wnętrze – zmiłować, zmiłuję się nad nim mówi WIEKUISTY! 20. Ustawiaj sobie drogowskazy, wznies sobie słupy, zwróć swą uwagę na ten gościniec, na drogę, którą przebyłaś; wróc israelska dziewico, wróc do tych twoich miast! 21. Dopóki chcesz się tulać, przekorna córo! Przecież WIEKUISTY stworzy nowość na ziemi:

Kobieta będzie otaczała mężczyznę! **22.** Tak mówi WIEKUISTY Zastępów, Bóg Izraela: Jeszcze będą powtarzać to słowo w ziemi Judy i w jego miastach, kiedy przywrócę ich brańców: Niechaj ci błogosławi WIEKUISTY, przybytku sprawiedliwości, święta góro! **23.** Ponieważ w niej się osiedlą – w Judzie, we wszystkich jego miastach, jako rolnicy i hodowcy stad. **24.** Tak napoję znękaną duszę oraz nasycę każdą łaknącą osobę. **25.** Naraz się ocknąłem i rozejrzałem – a mój sen był dla mnie słodkim. **26.** Oto nadejdą dni mówi WIEKUISTY, a obsięję dom Izraela i dom Judy posiewem ludzi oraz posiewem bydła. **27.** I będzie, że jak czuwałem nad nimi, abym wypleniał, druzgotał, burzył, ztracał i niweczył, tak będę czuwał nad nimi, abym budował i zasadzał mówi WIEKUISTY. **28.** Za owych dni nie będą więcej mówili: Ojcowie spożywali cierpkie jagody, a zęby synów stępiały. **29.** A raczej każdy zginie przez swoją własną winę – ktokolwiek zje cierpkie jagody, tego zęby stępieją. **30.** Oto nadejdą dni mówi WIEKUISTY, że zawrę z domem Izraela i domem Judy Nowe Przymierze. **31.** Nie takie, jak to Przymierze, które zawarłem z ich ojcami, kiedy ich wziąłem za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi Micraim. To Moje Przymierze zerwali, chociaż nie przestałem być ich panem mówi WIEKUISTY. **32.** Lecz oto Przymierze, które po owych dniach zawrę z domem Izraela mówi WIEKUISTY: Złożę Moje Prawo w ich wnętrzu oraz wypiszę je w ich sercu, abym był ich Bogiem, a oni byli Mi ludem. **33.** I nie będą nadal nauczali każdy bliźniego i każdy swojego brata w słowach: „Poznajcie WIEKUISTEGO!”, gdyż wszyscy będą Mnie znali, od najmniejszego, do największego mówi WIEKUISTY. Ponieważ wybaczę ich winę, a ich grzechów więcej nie wspomnę. **34.** Tak mówi WIEKUISTY, który dał słońce na światło we dnie oraz prawa księżycy i gwiazd na światło w nocy; który ucisza morze, choć szumią jego fale; Jego Imię WIEKUISTY Zastępów. **35.** Jeśli te Prawa zostaną usunięte sprzed Mojego oblicza mówi WIEKUISTY, wtedy i ród Izraela przestanie być przede Mną narodem po wszystkie czasy. **36.** Tak mówi WIEKUISTY: Jeśli u góry będą zmierzone niebiosy, a u dołu zbadane posady ziemi, wtedy i Ja porzucę cały lud Izraela z powodu wszystkiego, co uczynili mówi WIEKUISTY. **37.** Oto nadejdą dni mówi WIEKUISTY, a to miasto będzie odbudowane dla WIEKUISTEGO; od wieży Chananel aż do bramy narożnej. **38.** I sznur pomiaru rozciągnie się dalej, wprost poza wzgórze Gareb oraz zwróci się ku Goah. **39.** Cała dolina zwłok, popiołu i wszystkie pola aż do potoku Kidron oraz ku wschodowi, do rogu bramy końskiej, będą poświęcone WIEKUISTEMU; nie będą tam wypleniali, ani burzyli na wieki.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012